II. évfolyam. Székely-Udvarhelytt, 1899. január 29. 5. szám.

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanitóknak egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**
Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számittatnak. A bélyeg dij külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér dija előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

A mi ügyeink.

Akár hányszor foglalkoztunk már érdekeink és szükségeink megvitatásával, mindig az irányt mutogattuk, a melyen haladva siker is koronáz a végczélnál s melylyel ki lehet ragadni önmagunkat ama sötét és veszteglő állapotok közül, melybe örökös konzervált maradiságí elvünk helyezett. Szomoruan néztük más megyéink lépés tartását a haladókkal s szomoruan kellett észrevennünk, hogy minden halad, csak mi estünk fáradtan vissza minden eszme megvalósitásánál, mert a hagyományos ősi nembánomság ósdi köntösében a legkényelmesebb volt megpihenni. Magunkat a tiszta székely vér leszármazottjának tekintjük, megyénk és városunk pedig a székelység igazi fészke s mégis mit se tettünk, hogy e név nagyságához illő haladást kifejtsünk. Lapunk munkatársa, ki legmélyebben nézett a székely müizlés és ipar állásába, reá mutatott mennyi tiszta székely motivumot tartalmaz székely iparunk, mely illő volna, hogy elfoglalja helyét ama szalonokban is, a hol német utazóktól olcsó pénzen szedett izléstelen olajnyomatok s german izlés ocsmányságai diszlekednek. Igazán örömünkre szolgálna, ha megyénk e tanulságos közleményekből okultan aranyat ásni ne a messzi földre siessen, hanem hatoljon mélyebben a népélet s székely izlés fejlődésébe s ezzel komolyabban foglalkozva, itt lássa meg, hogy a mit ott hasztalan keresett, önkörünkben találhatjuk föl.

Sokat panaszoltuk, hogy a vármegyei tisztviselők fizetése mily kevés ahoz a szolgálathoz, melyet teljesitenek s egész kedvvel nem foglalkozhattak ügyeinkkel, a mikor fizetésök a létminimumot alig adta meg s ki megyei szolgálatba lépett, örökös veszteglésre vagy lassu haladásra kárhoztatta magát, minden nap csupán halálozás utján megüresedett helybe való előlépésre és fizetésemelésre számithatott. Néhány nap óta azonban máskép van. Perczel belügyminiszter átlátta e helyzet tarthatatlanságát s a fizetéseiket megjavitotta s rendezte — alapul a más hasonló nagyságu megyei tisztviselők fizetését véve. Igy tehát már meg van az, a minek szükségét e helyen oly sokat hangoztattuk s tekintélyes gárda az ügyeink rendezésével komolyabban foglalkozhatik s képzett embereinknek a közigazgatáshoz való lépése nem lesz áldozat. Ez is egy lépés volt a haladás utján, melyet bizonnyal még erős kezek között több is fog követni.

Rosszabbul állunk a városi ügyeinkkel. Felsorolása mindazoknak, melyek szükségesek, hogy városunk megfeleljen a körülötte elterjedő megye nagyságának, ivekre terjedne s melyeket már igen sokat hangoztattunk. A képviselő testület azonban megelégedett az ázsiai állapotokkal s mindent jónak talált, csak adót ne kelljen fizetni. Rontani, arra készek voltak, de épiteni már nem volt erejök. Ily állapotok között az óriási reformtervek, melyet szőnyegre hoztunk, munka alapját nem képezte, mert azt egymásután szavazták le. A viszonyok azóta itt is változtak, lassan-lassan győz a haladás tábora a maradiakkal szemben s az uj képviselő testületen függ, hogy mint képes megoldani azt a nagy feladatot, melyet városunk fejlődése tőle megkiván, hogy megoldja. Mi ez uj csoport munkakedvébe és erejébe bizunk és hisszük, hogy még szép napok fognak virradni azokra a reformtervekre, melyeket oly sokat ismertettünk, de mely a régebbi képviselőtestületek ósdi felfogása szerint feledésbe mentek.

Dr. Gyarmathy Dezső polgármesterünk e terveket már kiemelte a feledés homályából s már pénteken azok a tanácsülés zöld asztalára kerültek, remélhetőleg több eredménnyel, mint eddig; az elért sikerekért a babér és elismerés oroszlánrésze őt fogja illetni. A szervezési szabályzatot is elkészitette s e nagy munka, melyet oly hosszu tanulmány után szerkesztett, van hivatva, hogy más képet adjon városunknak.

Ha lassan is, de biztosan rajta vagyunk a fejlődés utján, a vezető emberek vas keze kell hogy továbbra is erős maradjon, hogy siker is kisérje önzetlen czélok és ne lankadjanak, ha néha tettök gáncsolással találkozik, mert azok szava ez, kik hasztalan küzdve a haladás ellen, letérnek a szidalmazás utjára. A józan közvélemény azonban ő velök tart s gondoskodik, hogy a kifejtett tevékenység ne legyen hasztalan erőlködés. Elmondhatjuk — ügyeinkre nézve végre — hajnalodik.

Belföld.

Nem sok az, amit ma bizonyosan lehet tudni. Még azt sem, hogy mi lesz holnap. De az körülbelül kétségtelen, hogy ahol mostan két ember találkozik, az mind a kettő békét akar, mert akárki legyen: gazda, iparos vagy csak egyszerüen hazafi, ebből a mostani helyzetből mindegyiknek van valami bánata. Az egyiknek a vállalkozását nyomja a háboruság, a másiknak a kedélyét és sok gyönyörüsége senkinek sem telhetik benne, hogy minden elfutó nap letöröl valamit Magyarország komoly arczáról.

Ilyenformán az emberek odakinn az országban nem azt lesik már, hogy micsoda társasjátékkal mulatja magát a parlament, hanem napról-napra foko-

A szivek titka.

— Irta: *Gróf Lázár Ádám.* —

Ilonka 17 évvel hagyta oda a zárdát s felzokogott, midőn az ájtatos Soror utolsó testvéri csókját lehelte homlokára.

Csinos fogat állott a zárda előtt, négy aranysárga paripa türelmetlen toporzékolással várt az indulásra — a mama is türelmetlenkedett a diszes hintóban, hová már korábban elhelyezkedett — hja, de Ilonka oly nehéz szivvel hagyta oda a csendes kolostort, hol annyi szeretettel vették körül az irgalmas nővérek, — hogyne! hisz a gyermekálmok — itt az élettel valódi összhangban voltak, — az áhitatos zsolozsmák a szivet a magasba emelték, s az „ave Máriára“ megkonduló kis harang szavára ujból egygyé forrtak mindannyian az esti imában.

Nem láttak itt a szépnél, jónál egyebet, nem tekintettek be kandi szemekkel élvért sóvárgó világfiak; a folyósók csendjét fényes kard csörgése helyett csak az olvasóról lemorzsolt gyöngy mysticus hangja zavarta pillanatra meg.

Milyen külön világ ez a komor négyfal között — még a hold sem tekintett ábrándosan be, az is csak az isteni hatalom nagyságát hirdette komoly egyformaságával.

Ilonka szülői alig négy óra távolságra laktak a kicsi várostól, egy remek középkorbeli stilu kastélyban, melyet hatalmas vadaskert és nagy szorgalommal gondozott park vett körül.

A négyes fogat gyorsan gördült tova, hatalmas porfelleget hagyva maga után. Mintha ez is elakarta volna feledtetni Ilonkával az elhagyott zárdát, hová oly sürün tekintgetett vissza, melynek már tornya is mind jobban elmosódott a távolság kékes szürkeségében.

A mama többször igyekezett megtörni a csendet, de minden kisérlete hasztalannak bizonyult, mert a kis zárdavirág sehogy sem tudott elfogultságából kibontakozni.

Pedig a jó mama elmondta már, hogy hiszen ne busuljon Ilonka, ő is szakasztott ugy volt, midőn a zárdából haza vitték — kezdetben minden olyan idegen volt — bántotta a zaj, a vidámság, de apránként ugy megszokta, hogy mire észrevette volna magát, már boldog menyasszony volt.

Ilonka csak koronkint felele — gyermeki tisztelettel helyeselve édesanyja fontosabb mondásait.

Megérkeztek. — Az elmaradhatlan örömteljes fogadtatás után Ilonka csöndesen beletörődött a zajosabb életbe, de felvidulni nem tudott, pedig a vendégek sürün járták házukat.

Végre a szülők már komolyan aggódtak leányuk sorsa felett, még egy mentség volt, régi gyermekkori barátnéját meghivni, hátha a két leány majd csak jobban találja együtt magát.

El is hivták a szép Emmát — XIV. zóna távolságról jött meg s a két barátnő mint testvér szerették egymást. — Ilonka kissé felvidult, de még mindig hangoztatta, hogy visszavonul a zárdába s ő is felölti a szerzeti ruhát.

Ez alatt azonban a két szép leánynak mind több tisztelője akadt s a sportot kedvelő nyalka huszártisztek is igyekeztek egy-egy délutánt az uri házban tölteni. Már-már minden jó kerékvágásba lett volna, de Emmát, az Ilonka barátnőjét sürgönyileg hazahivták, testvérkéje sulyosan megbetegedett. Az Emma távozása után egy vasárnap különösen nagy társaság adott találkát egymásnak — ünnepeltje volt a nemrégiben áthelyezett barna, magas villogó szemü huszárhadnagy, báró X., ki a házi ur egyik kebelbarátjának volt fia s ki hazulról már szoros utasitást kapott a családnál való bemutatkozásra.

A ki megfigyelte a kis kanári madarat, midőn kalitkájára czukrot tesznek s látta félénk ide-oda röpködését — pedig hogy tudja a kis madár, hogy az milyen édes — az fogalmat alkothat magának arról, hogy épen ilyen hullámzatos volt Ilonka lelki világa, midőn megpillantotta a csinos hadnagyot, de nem árulta el magát, csak koronkint lopva tekintett reá.

Ki ne tudná, mi a sorsa a lepkének, mely nyári estén a nyitott ajtón betéved?

A társaság vidáman töltötte idejét s késő este volt, midőn bucsut mondottak, Ilonka nyugtalanul töltötte az éjet, fölnyitotta ablakát, mohón szivta be az üde éjji levegőt, melyet a terebélyes fák balzsammal telitettek és sajátságosnak találta, hogy az öreg hold, mely eddig olyan komoly méltósággal kandikált be a zárda falai közé, itt lombos galyak között, ha néha elő bukdácsol, olyan mosolygó képpel néz be ablakán.

zódó érdeklődéssel figyelik, melyik párton történt valami lépés a béke irányában. Szinte boszankodnak is, hogy ezeket a lépéseket titok takarja s legfölebb az ujságokból lehet valamit megtudni. Mindenki látni szeretne mostan, mert mindenkinek forog valami érdeke a koczkán. S talán nincs is rendjén, hogy ilyen időkben az egész ország sötétben botorkáljon s tiz-husz ember csináljon mindent. Ha az ujságok minden reggel ki nem bocsátanának egy raj kombinácziót, az ország talán még azt sem tudná, hogy egyáltalán történik valami. A parlament üléseiből ugyan nem táplálkozhatnék a kiváncsiság.

Pedig egyéb várja itt a táplálékot, nem a közönséges kiváncsiság. Az a gazda, iparos és hazafi, aki együttvéve az ország s aki ezekben a napokban nagyon takarékosan bánik a rokonszenvével. Nem adja oda senkinek huzamosabb időre, hanem minden elpazarolt nap után visszaveszi, hogy a következő napon megint csak annak nyujtsa, aki legkomolyabb hajlandóságot mutatott a béke iránt. Mert a béke iránt. Mert a béke neki a legfontosabb s csak a béke barátainak juttat a rokonszenvéből. Ez sohasem látszott meg világosabban, mint az utolsó napokban. Hiába hivatkozott ez vagy az a párt a nemzet többségének rokonszenvére; mire a hivatkozás elhangzott, már az a rokonszenv esetleg máshova vándorolt. Csak annyinak kellett történnie, hogy másutt egy szemernyivel több hajlandóság mutatkozzék a békére. Mint a haladó embert az árnyéka, biztosan követte ezt a hajlandóságot is az ország rokonszenve. Lekötni pedig csak ugy szóval vagy biztatással nem hagyta magát.

Ott vagyunk-e már vagy sem az utolsó állomáson, azt senki sem tudhatja bizonyosan. Inkább igen, mint nem. S azért vigyázat illik a fontos perczekben. A korona békét akar a nemzet nemkülönben s a maga rokonszenvével ott lebeg mind a kettő valahol a pártok fölött. S talán nemsokára eldől, hogy hova ereszkedik le a sokat vándorolt rokonszenv? Ide? Oda? Mindenesetre oda, a hol a lecsöngetés pillanatában még mindig csak a békére mutatkozott hajlandóság . . . *(O.)*

Városi közgyülés.

— Saját tudósitónktól. —

— január hó 27.

Városunk szervezési szabályrendeletét évről-évre toldták-foldták. Egyszer megszüntették ezt, majd meg ujakat kreáltak, hol ezt, hol azt a hivatalt „szervezték“ át s a közigazgatás egyre csak nem akart javulni. A panasz állandó volt; s utóbb már nemcsak a nagyközönség, a sajtó, hanem maguk a bizottsági tagok is mind hangosabban vádaskodtak.

A ki közelebbről ismeri a viszonyokat, tudhatja jól, hogy a panaszok nagyon is jogosultak voltak, sőt a nagyon közel állók tudni vélték azt is, hogy sem a publikum, sem maguk a bizottsági tagok távolról sem tudtak mindent, mert az állapotok talán rosszabbak voltak, mint a milyennek látszottak, s most, hogy végre le van rántva a lepel, a régi állapotok ismertekké lettek.

Hol volt a hiba?

Kétséget nem szenved, hogy maga a rendszer volt hibás. — A városi szervezési szabályrendelet, daczára annak, hogy azt legutóbb 1894. évben dolgozták átal, a mikor az igények még nem voltak annyira kifejlődve, amikor még nem tartották létszükségnek egy haladni akaró városnál az aszfaltot, a villanyvilágitást; elég volt hozzá a buzgóság, egy kevés jóakarat, tapintat.

A változott viszonyok folytán a szervezési szabályzat is alapos revizióra szorult, s megvagyunk győződve a közigazgatás ujjászervezésével a hiányokon segitve lesz.

Dr. *Gyarmathy* polgármester e szabályzatot teljesen ujra feldolgozta, s azt kerek 100. §-ban a közgyülés elé terjesztette.

Az átalakitott szervezési szabályrendelet igen természetesen a tisztviselők fizetésének javitását is felöleli s igen helyesen, mivel a fizetési mizeriák következtében hiányzott a személyzetben a megkivántató, odaadó ügybuzgóság, a mi igen természetesen a közjó rovására ment.

Hisz, ha mindjárt a polgármester, mint a város első tisztviselő fizetését vesszük is föl példának, bizony az az 1200 frt annyi, a mennyi a tisztességes megélhetüshez mulhatlanul szükséges s igy természetesen az ez állással járó reprezentálás aligha el nem marad.

Ilyen fizetési, előhaladási viszonyok mellett cseppet sem csodálkozunk, ha képzettebb, tanultabb ifjuság egyáltalán nem, vagy nem szivesen áll a város szolgálatába. Különben sokat a választási rendszer is visszatart attól, mivel a tanácsos urak a választásoknál paktumot kötnek s ha pedig egyszer valaki beállt a város szolgálatába, nem szivesen vagy a világért el nem bocsátanák, még akkor sem, ha a helyesirással sincs egész tisztában.

Visszatérve a szervezési szabályrendelet fizetések felemelését czélzó paragrafusra, egész helyesnek és teljesen indokoltnak tartjuk azt már azért is, mivel egy rövid fél év óta a mely idő alatt a város vezetése Gyarmathy polgármesterre bizatott, a város jövedelme mintegy évi 17000 frttal gyarapodott, a mi körülbelül 400,000 frt tőkének felel meg.

A közgyülés utasitotta a tanácsot, hogy az 5—6 nyomtatott ivre terjedő szabályrendeletet kinyomassa, hogy az a harmincz napra ujabban összehivandó közgyülésen, mint teljesen ismeretes tárgy álljon a bizottsági tagok előtt, s ahhoz minden képviselő hosszabb, beható vizsgálódás után hozzászólhasson. Igen valószinü, hogy a reális alapokon kidolgozott szabályzat ugy általánosságban, mint részleteiben elfogadtatik.

Hát talán már most abba a stádiumba jutottunk, hogy meg lesz a járdánk is, meg lesz a villanyvilágitásunk is. Az igaz, hogy már egészen megunta az ember a közgyüléseken részt venni, mivel azokon kevés kivétellel, mindig mint valami tengeri kigyó kisértett az aszfalt járda lerakása és a villamos világitás beállitása. Végre tehát belátták városatyáink, hogy a dolog annyira urgenssé vált, hogy ezt kikerülni többé elódázással nem lehet, s bár még most is tétettek kisérletek annak elejtésére, a haladópárt erélyes fellépése következtében az ma már a megoldás stádiumába jutott, s az urbi et orbi maradiságunknak immár lefujtak.

Részletes tudósitásunk ez:

Nagyszámmal jelentek meg az ujonnan alakult képviselőtestület tagjai a mai rendkivüli közgyülésen, a minek természetes oka nem csak a közgyülés iránti kiváncsiságban, hanem a tárgysorozat nagyarányu pontjaiban rejlett.

Délután pont két órakor nyitotta meg a gyülést dr. *Gyarmathy* polgármester. Röviden üdvözölte a képviselőtestületi tagokat. Megnyitójában kiterjeszkedett a szükségessé vált ujitásokra, a vasúti kövezetvám behozatalára, s az azzal járó jövedelemre.

A tárgysorozat, — mely 21 pontból állott — harmadik pontjánál Székely-Udvarhely város szervezeti szabályrendelet tervezete volt felvéve, amely azonban dr. *Nagy* Samu inditványára többek hozzászólása után, annak nagyterjedelme miatt, napirendről levétetni határoztatott el. A szabályzat kinyomatva az egyes képviselő-tagoknak megküldetik, s egy ujabb közgyülésen fog részletes tárgyalás alá bocsáttatni.

A polgármester a pénzalapok házi kezelésére tett inditványa és a vasúti kövezetvám szedési jog megnyerése iránti javaslata egész terjedelmében elfogadtatott.

A tárgysorozat 9-ik pontja alatt a Neuschattel czégnek a járda felállitására vonatkozó javaslata tárgyaltatott. Bizony az egész tárgyalás a azt benyomást tette, hogy ismét el lesz az egészen ejtve, mint megelőzőleg isten tudja hányszor. A hosszas vitatkozások végeredménye képpen konstatáljuk, hogy az immár a megoldás előtt áll, s annak beállitása rövid idő bérdése. Ugyanis a képviselőtestület egy bizott-

---

Végre egy álmatlan éjszakának mérhetlen ideje is eltelt, lassanként megelevenült a falu, vele a kastély, de Ilonkának sehogy sem tért vissza régi nyugalma; mert nagyon hiányzott Emma.

Időközben még gyakran ismétlődött a kis huszárhadnagy látogatása. Ilonka jól találta magát s leginkább a kertnek azon részét kereste fel, mely egy régi várromnak maradványaival emlékeztetett egy régmult szépidőre, midőn rózsás arczu leányok dobogó kebellel, epedve várták a tárogatók felharsanását s deli leventéknek forró ölelését.

Már az ősz kezdte szőni sárguló köntösét, midőn Emma ujra visszajött; a két kebelbarátné megható érzékenységgel üdvözölte egymást, Ilonka leste az alkalmat, midőn már csak magukban lesznek, hogy elmondhassa szivének egyetlen édes titkát, melyet oly féltékenyen őrzött meg.

Emma kihallgatta barátnéját, megmagyarázta a különös érzések jelentőségét, csak egy részletnek nem tudta valódi okát adni, hogy t. i. a hadnagy és Ilonka miért szeretik elmerengeni a középkori románt ikán s főleg miért egésziti ki a lelkökbe alkotott képet a már-már szétmállott lovagvár romjai között.

Alig várta, hogy az első alkalommal találkozhassék a csinos hadnagygyal, ismerni vágyott végtelen türelmetlenséggel.

A következő vasárnap vidám ozsonnánál ültek az egyik kerti lugasban, midőn távolról sebesen közeledő lovasok nevetését hozta a lengedező esti szél, kétség nem volt benne, hogy a huszárok vig csopatja érkezik.

A háziak közül a papa és Ilonka siettek fogadni s nagy öröm között tartottak a lugasba.

Emma az esti félhomályban egy ismerős alakot vélt látni a tisztek között, a bemutatásnál X báró hadnagy nem talált szavakat, Emma rosszullétről panaszkodott, s igy a társaság hangulata végtelen nyomottá változott.

Emma és Ilonka a vendégek távozása után félrevonult, másnap a kastélyban és kertben szorgosan kutattak két leány után; a kertnek regényes lovagvárában két női alakot találtak — két hideg tetemet — mosolygó huszárhadnagy képpel medailonjokban.

Udvarhelymegye népies müiparáról.

— Irta: **Csehély Adolf.** — (3.)

Legérdekesebb, legtökéletesebb készitményei a székely ácsnak a czifra kapuk.

„E kapuk inkább ékítményül, mint szükségből állanak ott, mert a székelyek hagyományos vendégszeretete nem igen engedi meg a kapu bezárását; tárva van az boldog, boldogtalan előtt, mint a székelynek nyilt, emberszerető szive s ezt akarják kifejezni a kapu szemöldre felvésett feliratok.“ Igy jellemzi Orbán Balázs a székely czifra kapukat.*)

Nem mellőzhetem egy nehány ily feliratnak közlését.

Egy derzsi kapun ezt olvassuk:

Jószivü jó barát kapumon bé jöhec.

Egy zetelaki kapun:

A bejövőnek szállás, a kimenőnek békesség.

Egy szentkirályi kapun:

Békeség a bejövőnek,
Egéség a kijövőnek.

Egy kadicsfalvi kapun:

Áldás a béjövőknek,
Béke a kimenőknek.

Egy betlenfalvi kapun:

Isten békessége a bemenőkkel,
Isten áldása a benlevőkkel.

Egy farczádi kapun:

Ti kapuk jószivü gazdát ajáljatok,
Gazdagnak, szegénynek egyaránt nyiljatok.

A homoródoklándi unitárius paplak kapuján.

Az egyenes szivüt ezen kapu várja,
Kétös szivüt pediglen szépen kizárja.
Isten akaratát hirdető és szóló
Lak, itt ne meny be prédálós kóbolló.

Az udvarhelymegyei czifra kapu diszitésének főformái háromfélék, u. m.:

1-ször az oszlopos dísz,
2-szor a domború indás dísz,
3-szor a vésett virágdísz.

Az oszlopos díszü kapu a legmüvészibbnek mondható s kizárólag Udvarhelymegye sajátja. Sem a csiki, sem a háromszéki kapukon kifejlett igazi oszlopot nem találni, legfeljebb az oszlop alakját megközelitő faragványra.

A legszokottabb oszlopfaj beosztása a következő. Az oszlop lábazatának alja díszes váza, erre két csiga nehezedik, ezek fölé pedig körfonatos négyszögü lap. Az oszlop karcsú törzse csatornázott, felső és alsó végén virággal ékített. A törzsre rendes oszlopfő helyett virágos paizs helyezkedik. E fölött kiálló csigákon párkánytag nyukszik. A párkánytagból rendesen pálmalevél emelkedik ki.

Az efféle oszlopos kapuk közül különösen az 1815-ben készült betlenfalvi kapu válik ki nemes arányaival. Oszlopainak szakasztott mása egy homoródalmási kapun fellelhető.

Hasonló beosztású oszlopokat felmutató kapuk vannak még Miklósfalván, Lengyelfalván, Farczádon és Székely-Udvarhelyt.

*) Orbán B. A Székelyföld leirása. I. kötet 18. lap.

ságot küldött ki — névszerint: Dr. Gyarmathy Dezső, Vánky Kálmán, Dr. Válentsik Ferencz, Haberstumpf Károly, Dr. Kovács Mór, Szabó Ferenczet, a kik erre vonatkozólag árlejtést hirdetnek, s a legelőnyösebb ajánlkozóval a szerződést tüstént meg is kötik.

A villany-világitás kérdése is kedvező stádiumba jutott, amennyiben e czélra is egy bizottság: Dr. Gyarmathy Dezső, Dr. Solymossy Lajos, Gyarmathy Ferencz, Hlathy Miklós, Dr. Válentsik Ferencz, Vánky Kálmán, Demeter Dénes, Solymossy Lajos, Jánosy Gyula és Dr. Kassay Albert küldetett ki, hogy a jelenleg városunkban időző Simen és Halske czég megbizottjával a módozotok felől tárgyaljon. E bizottság küldetésének tegnap délután eleget is tett.

A községi iskolaszék, a kisdedóvó felügyelőbizottsága és iparos tanonczisko lai bizottságba: Gyarmathy Ferencz, Dr. Solymossy Lajos, Pálffy Károly, Gönczi Lajos, Hlatky Miklós, Kassay F. Gyula, Molnár Károly, Rápolthy Domokos, Bod Károly, Dr. Kovács Mór, Dr. Gyarmathy Dezső, Demeter Dénes lettek megválasztva.

A tárgysorozat többi pontja több-kevesebb érdeklődés mellett tárgyaltatott, s a gyülés este fél hét órára véget ért.

Ujdonságok.

Wlassics miniszter a tanitókért. Az állami elemi tanitók országos szövetkezetét arról értesitette a napokban *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter, hogy „nem zárkózik el az elől, hogy amint az ország pénzügyi viszonyai megengedik, megfontolás tárgyává tegye egy oly értelmü törvényjavaslatnak a törvényhozás elé terjesztését, amely szerint az állami elemi iskolai tanitóknak az 1893. évi IX t.-cz. értelmében a XI-ik fizetési osztályba való sorozása megtörténhetik. Addig is a rendelkezésére álló hitel keretében igyekszik az állami elemi iskolai tanitók helyzetén javitani oly módon, hogy őket a XI-ik fizetési osztály elvei szerint és a szolgálati idő arányában a XI-ik fizetési osztály fokozataiba évről-évre fejlesztendő arányos beosztás szerint fölveszi". A XI-ik fizetési osztályban a fizetés fokozatosan 500—600—700 frt, a lakbér pedig 150—300 frt. Az állami tanitók bizonyára nagy örömmel fogadják a közoktatásügyi miniszter elhatározását.

A református templom restaurálása. Régi óhajtás megy végrevalahára teljesedésbe: a reformátusok piacztéri templomát alapos renováczió alá veszik. A képviselőtestületi tanács ugyanis az e hó 22-én tartott gyülésében egy bizottságot küldött ki — a melybe *Diószeghy* Samu kir. főmérnököt, mint szakértőt is felkérte — a templomban és templomon levő hibák felvevésére és költségvetés készitésére. E bizottság 25-én, szerdán, tényleg meg is ejtette a helyszini szemlét, s szükségesnek mondotta ki az ablakok teljesen ujakkal való kicserélését, uj padozat lerakását, a karzat padokkal való ellátását, földszinti padok, párkányzatok, ajtók kijavitását. A hozzávetőleges költség ca 3—4000 frtra rug. Azonban elfelejtette felvenni a bizottság a költségvetés keretébe egy teljesen uj torony-óra beszerzését, a melyre — hisszük — a renováczió során szintén rákerül a sor. A felmerülendő, költségek fedezésére az egyház mintegy 5—600 frttal rendelkezik, a melyből 500 frt a nyáron rendezett és oly szerencsétlen véget ért ősbudavára mulatságból maradt meg, mig a többi gyüjtés utján folyt be. Igen természetesen a hiveket ilyen nehéz megélhetési viszonyok közepette nem lehet e czélra megadóztatni, s igy támadt *Kovács* István s. lelkész és *Nagy* László kántornak az az ötlete, hogy hajlandóknak nyilatkoztak e czélra országos gyüjtést eszközölni. Ezt a szándékukat még a nyáron egyik gyülésben be is jelentették, s igen természetesen a nemes önfeláldozók ajánlatát készörömest fogadták el. Az ez ügyben a miniszternek felterjesztett kérés a napokban jóváhagyólag a napokban lejött, s igy igen természetes, hogy a lelkes hivek helyettesitéséről csakhamar gondoskodni kell. Nem mondjuk, hogy e renováczió alkalmával valami monumentális dolgok vitessenek keresztül, de már egy ilyen nagyobb arányu kéregetés maga megengedi azt, hogy az mindenesetre szakértő kezekre bizassék és jóval nagyobb arányu legyen. A hitélet bensőségének és esztezisének ügyét annál jobban szolgálná ez egyház, ha igénybe vennék a művészet készséges és éppen nem drága szolgálatát. Városunknak meg éppen diszére válnék, ha reformátusaink kegyhelye mind a kor és nemzeti műveltség szinvonalán állhatna. Bizzunk az ország népének jóindulatába, a mely szivesen fogja fogadni majd az egyház ama két lelkes bajnokát, s igy lehetővé teszi azt, hogy a magyarság e keleti védbástyáján egy mindenben megfelelő egyház fogja hirdetni a reformáczió diadalát.

Kinevezés. Egyik megelőző számunkban emlitettük, hogy *Steinburg* Ottó, *Steinburg* kereskedő és takarékpénztári igazgató fia, a budapesti műegyetemen gépészmérnöki oklevelet szerzett. Mint most értesülünk, a fiatal mérnököt *Teschenbe* már kinevezték, s uj állomását a napokban el is foglalja.

Kaszinói közgyülés. A sz.-udvarhelyi Kaszinó — mint jeleztük — ma délután 3 órakor, saját helyiségében tartja meg évi rendes közgyülését, a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzői jelentés a lefolyt egyesületi évről. 3. Egyes tisztviselők leszámolása. 4. 1899. évi költségvetési előirányzat előterjesztése. 5. Választmányi inditványok. 6. Egyesek által esetlegesen teendő inditványok. 7. Lemondása az előző évi tisztviselői karnak és megválasztása a folyó évi uj tisztikarnak (l. alapszabályok 13. §. b) pontja).

A gyámpénztárak ellenőrzése. A belügyminiszter az összes törvényhatóságokhoz köriratot intézett, a melyben felhivja őket, hogy a gyámpénztárakat azonnal vizsgálják meg s a vizsgálatról a belügyminiszteriumnak nyolcz nap alatt tegyenek jelentést.

A Nőegylet fillérestélye. Mint megjósoltuk, a 25-iki fillérestély ugy szép és előkelő közönség, mint a müsor tekintetében jól sikerültnek volt mondható. Ugy látszik, hogy fillérestélyeink szezonja e tájban éri el tetőpontját, egymásután következnek érdekesnél-érdekesebb estélyek többnyire zsufolt ház előtt. És a közönség, amely eleinte valósággal kerülte ez estélyeket, most szép téli estéken szivesen és csendben hallgatja itt az érdekes müsorokat, s a pénztári kimutatások pedig többnyire a forrpontot, vagyis a helyi viszonyokhoz képest elérhető maximumot mutatják. Ez estélyt *Rápolthy* Mariska, *Lányi* Rózsika és *Nosz* Gusztáv rendezték, még pedig ugyancsak megrendezték. Mint utolsó számunkban már jeleztük, a programm első számaként egy rövidke egy felvonásos vigjáték, a *Szerelem tudománya* ment, a mely után dr. *Pál* Ernő olvasott fel egy köztetszéssel fogadott csevegést, a mit a *Hofuvás*, szintén egy felvonásos vigjáték követett. Dicséret illeti meg mind a két szindarab személyeit, akik műkedvelőknél ritkán tapasztalható routinnal játszottak. A jövő szerdai estélynek, mint értesülünk, sem rendezője, sem pedig programmja nem lesz.

Uj ügyvédek. Mint értesülünk dr. *Burger* Ödön kir. közjegyzőhelyettes, városunkban még márczius hó folyamán ügyvédi irodát szándékozik nyitani. Szivesen jelezzük e jól értesült hirt, mivel dr. Burgert mindnyájan kitünő jogásznak és szorgalmas hivatalnoknak ismertük meg, s igy mindenesetre ittmaradásával csak előnyére lehet városunknak. — Székely-Keresztur on is szaporodott az ügyvédek száma. Ugyanis a marosvásárhelyi ügyvédi kamara Dr. *Móritz* Károly ügyvédet Sz.-Keresztur székhelylyel, az ügyvédek névjegyzékébe fölvette.

Halálozás. E hó 22-én hunyt el *Lukács* Gábor pü. irodatiszt, életének 42-ik, házasságának 17-ik évében. A megboldogult temetése 24-én történt meg. Halálát nején, *Felber* Ottilián kivül két gyermeke és számos rokon gyászolja.

Külkereskedelmünk hanyatlása. A napokban tették közzé Bécsben Ausztria és Magyarország mult esztendei külkereskedelmi statisztikáját. A közzétett adatok, melyek az egész 1898-iki évet felölelik, azt igazolják, hogy külkereskedelmünk mérlege ismét rosszabbra fordult. 1897-ben külkereskedelmünk aktivuma, mely 1896-ban még 68.2 millió forintot tett, 10.9 millió forintra csökkent és ez volt számos éven át a legkisebb aktivum. De még ennél is kedvezőtlenebb szinben tünteti fel külkereskedelmünket az az 1898. évi mérleg, melynek adatai a napokban láttak napvilágot. E szerint az aktivum már teljesen eltünt és helyette 21.2 millió forintnyi passzivummal állunk szemben.

Megszünt fővárosi napilap. Az *Országos Hirlap*, a mely *Mikszáth* Kálmán szerkesztésében 1897. év október havában indult meg a Tisza-féle aspirácziók támogatására, a napokban megszünt. Beleolvadt a Pesti Hirlapba, amelylyel a rövid bucsuztató szerint a lap volt előfizetőit is kártalanitani fogják.

Iparosok fillérestélye. Szintén telt ház előtt tartották meg iparosaink hétfői estélyüket. Müsorát az estélynek elég érdekesnek lehetett mondani, a mennyiben volt három szavalata, monológja és énekszólója s valamennyi kellőleg sikerült. A holnapi, 30-iki estély müsora ez: *Daróczi* Ilona szaval, *Ravasz* Árpád tanár felolvas, *Palánczi* Emma énekel, *Steiner* Jakab kuplét énekel, *Kiss* Károly czimbalmaz és *Goldstein* Mór fuvolán játszik. Az estély rendezői: *Nagy* Ilona, *Jakab* Anna, *Krausz* Gyula, *Pál* Gyula.

A teaestély iránt városunk közönsége soraiban nagy érdeklődés mutatkozik, ugyannyira, hogy eltekintve a politikai vitatkozásokat, márma ez eset képezi a beszédek vörös fonalát. A meghivók, mint a hogy irtuk, a mai nap lettek szétküldve s mint abból is kitünik, végleges megállapodás szerint jövő hó 4-én a vármegyeház disz- és melléktermeiben lesz megtartva. Mindössze öt asztalt teritenek, még pedig: *Daróczy* Ilona, *Finkér* Iren, *Bencze* Erzsi 18 személyre; *Steinburg* Viktorin, *Szabó* Ilonka, *László* Mariska 18 személyre; *Léstyán* Juczi, *Félegyházi* Mariska 12 személyre; *Daróczi* Nina, *Róbert* Margit 12 személyre; *Lányi* Erzsi, *Zakariás* Margit 12 személyre.

Szász Domokos utóda. Az erdélyi református püspöki állás betöltése már élénken foglalkoztatja az erdélyi közvéleményt. Legtöbbet emlegetik dr. *Bartok* György jelenlegi helyettes püspök nevét, továbbá *Kenessey* Béla theologiai igazgatót és *Szász* Gerő kolozsvári lelkészt.

Az idei sorozás. Városunk katonai ügyosztályában, jóllehet az exlex állapot idejére többfelé felfüggesztették a katonaszedést, minden előkészület megtétetett az ujonczozásra. A sorozás márczius elején kezdődik, s az 1878., 1877. és 1876 ik évben születettek állanak sor alá. A sorshuzás már 22-én megejtetett s összesen 62 egyén vett abban részt.

Báli beszélgetések. A tánczosoknak legnagyobb réme a báli beszélgetés. Mert mulattatni kell a tánczosnőt és nincs nehezebb, mint alkalmas thémát találni. Az időjárás persze itt is kisegit egy darabig, de ez már nem ösmeretlen théma, nem igen alkalmas a hosszabb megvitatásra és a tánczos megint csak a théma-keresésnél tart. Nagy nehezen végre meg is találja:

— Nagysádnak is melege van? — kérdi a tánczosnőjét és a felelet rendesen csak ennyi:

— Igen! — vagy

— Nem!

Szerencsére a zene bele kezd a keringőbe. Tánczközben is társalgási thémán töri a fejét a tánczos. A mint véget ér a keringő, mosolyogva szól;

— Nagysád pompásan tánczol!

— Menjen, maga hizelgő!

Ujabb kinos szünet. A tánczos homlokán kiüt a verejték; de hiába. Ez sem alkalmas a megvitatásra. Végre még is eszébe jut valami.

— Nagysád, mit szól a hölgyek toalettjeihez?...

És ezen tul nem kell thémát keresnie. A tánczosnő egyszerre bőbeszédü lesz — nem talál ugyanis elég szót arrá, hogy a mások toalettjét kissebbitse...

Csalás székely szőnyegekkel. A főváros utczáit szinte ellepik azok a fekete arczu erdélyi emberek, akik rikitó szinü szőnyegeiket azzal kinálják: „ve-

---

Oroszhegyen és Ülkén egy-egy kapun szárnyas cherubfő foglalja el az oszlop fölött levő pálmalevél helyét.

Egy 1824-ben készült farczádi kapun az oszlop törzse a pálma törzsét akarja utánozni, felső végét minden átmeneti részlet mellőzésével közvetetlenül pálmalevél koronázza.

Bögözben egy 1814-ben készült kapunak négyszögű (léczalakú) oszlopait párkánytagok fedik, melyek egyikéből két madár, másikából két tulipán, harmadikából ket csiga emelkedik ki.

Zetelakán egy 1807-ben készült kapu oszlopa karcsu edényből indul ki s a fejezete hasonló karcsú edényben végződik, melyből szimmetrikus növénydisz nő ki.

A felsoroltaktól eltérő oszlopalakokat látunk Korondon, Csekefalván, Pálfalván és Szent-Királyban.

Az oszlopos díszű kapuk készítésének ideje már lejárt. Tudtommal csak egyetlenegy ács próbálkozik még oszlopos kapuk készítésével, az ő oszlopai azonban nem mérköznek a régiekkel.

Újabban inkább domború indás szalagokkal diszített kapuk készülnek. Ily kapuk különösen a Székely-Udvarhely és Oláhfalu között levő községekben láthatók nagyobb számmal.

Az udvarhelymegyei czifra kapuk harmadik faja a vésett virágos díszű, mely a Sóvidéken és környékén található.

Örvendetes haladásnak nevezhetem azt a körülményt, hogy egyes jobbmódú falusi gazdák újabban a tölgyfánál tartósabb anyagból, faragott kőből készíttetik a három kapulábat vagy kapuzábét. Azt is indás diszítéssel látják el. A kapu többi alkotórésze (kötőgerendái, teteje) még fa. A legtöbb ily kőzábés kaput Oroszhegyen láttam. Ugy vélem, hogy ezen új kapufaj onnan ered. (Vége.)

gyen egy kevéske portékát a székely testvértől". Természetesen mindenki ama jó hitben vásárol a fürtös székely testvértől, hogy a mit elad, az valódi, igazi székely gyártmány is. Arra persze senkisem gondol, hogy székely ember osztrák, cseh s a határontuli országokban gyártott s imitált, rossz portékát kinálgat. Minderre pedig rájött a pesti ipar- és kereskedelmi kamara, a mely a nagyban üzött csalás ellen óvást emelt. A kamara elnöksége átirt a főváros tanácsához mindez ellen, s kéri a magisztratust, hogy nehezitse meg a rossz külföldi portékákkal való kereskedést s utasitsa az elöljáróságokat, hogy az elárusitásra vonatkozó engedélyt csakis igaz székelyszőnyegekkel kereskedő székely atyafiaknak adják ki.

Élet a jégen. A Korcsolya-egylet jégpályáján napról-napra élénkebb az élet. Az intelligens elem, mely iránt olyan mostohán bán el ez évben a szeszélyes időjárás — elég nagy érdeklődést mutat a korcsolya-sport iránt, legkedvesebb találkozó helye a jég sima tükre. Különösen a hölgyközönség nagy, változatossá, érdekessé tevén a jégvilág szemnek tetsző, mozgalmas képét. A korcsolya-egylet, hogy tagjait némi kárpótlásban részesitse a rendetlen időjárásért, az elmult hét csütörtökjétől kezdve esténként is rendelkezésükre bocsátotta a pályát. A jeget leggyakrabban látogató hölgyek közül a következők neveit sikerült feljegyeznünk:

Asszonyok: Barabás Andrásné, Demény Ferenczné, Esztegár Bálintné, Gondáné Steinburg Irén, Homolay Lajosné, Dr. Kovács Mórné, Riemer Gusztávné, Szabady Tivadarné, Ugron Istvánné.

Leányok: Bod Emma, Bartha Margit, Csanády Ilonka, Daróczy Ilona, Diószeghy nővérek, Doros Iluska, Ferenczy Piroska és Erzsi, Félegyházy Mariska, Hann Peppi, Jakab Erzsi és Ilonka, Jánosy Beátrix, László Mariska, Lányi Erzsike, Léstyán Juczika, Madarász Irén és Bea, Novák Eliz, Br. Pongrácz Klemi, Rápolthy Mariska, Steinburg Viktorin, Szabó Ilonka, Soó Mariska, Solymossy Ágnes és Panna, Varró Berta stb.

Lapunk barátnője. Van lapunknak a szomszédos vármegyében egy igen szenvedélyes barátja, aki nincsen olyan hét, hogy czikkeivel fel ne keressen. Küld kötött és kötetlen dolgokat, a melyeket ő müveknek tart s igy annak is nevez. Most, hogy a nappalok oly rövidek — s e barátnak pedig az tulajdonsága, hogy minél kevesebb idő áll rendelkezésünkre, annál többet irjon, végtelenül bosszantott — szabadságoltuk őt az uborkaszezonig és tényleg egy pár hétig zavartalanul dolgozhattunk. Tegnap délután azonban egy hölgy állitott be hozzánk sürün lefátyolozva és feltünően szőke hajjal.

— Lapjuk barátnője vagyok B. városból — mondta csábitó mosolylyal, mikor megkérdeztük mit óhajt.

A megdöbbenés moraja futott végig rajtunk. Hogyan? Most már ilyene is van lapunknak? Éppen megakartuk csóválni a fejünket, a mikor lapunk barátnője zengzetes szirénhangon igy szólt:

— Csak egy rövid háromnegyedórát szenteljenek nekem. Egy közérdekü czikket hoztam.

És mielőtt igent vagy nemet, de inkább nemet mondhattunk volna, sulyos paksamétát huzott ki muffjából és olvasni kezdett. Figyelni kezdtünk, de őszintén megvallva, nem értettük, miről van szó. Ellenben általánosan feltünt, hogy lapunk barátnőjének szirén hangja egyre borizübb állüröket öltött és a közérdekü czikk ama részletében, midőn Kázmér gunykaczajjal vágja le a Jukundája orrát, egyenesen káplári iranyban harsogott. Gyanakodni kezdtünk és egy óvatlan pillanatban föllebbentettük a titokzatos hölgy arczáról a fátyolt. Gyanunk alapos volt, a rejtélyes szőke hölgyben — lapunk szenvedélyes vidéki barátját ismertük fel. Hiába borotváltatta le vörös rőt kis bajuszát, jól ismert vonásait nem alakithatta át, ő különben nem is tagadta a dolgot és bevallotta, hogy e sikerült csellel akart közelünkbe férkőzni és novelláját nekünk beadni s kárpótlásul felajánlotta parókáját. Ajánlatát természetesen nem fogadtuk el, sőt kijelentettük, hogy többé őt sem fogadjuk el, bármilyen álruhában igyekezzék is a redakcióba behatolni. Egyuttal átnyujtottuk őt szolgánknak további eljárás czéljából, aki igy igen gyorsan elhagyta szerkesztőségünk küszöbét.

Szeszgyárosok figyelmébe! A szeszmegadóztatásnál szükséges *Bejelentés*, *Elintézés* és *Bejelentés* nyomtatványok lapunk könyvnyomdájában kaphatók.

A mély udvari gyász megszünése. E hó 17-én megszünt az a mély udvari gyász, a mit Erzsébet királyné halála miatt viselt az udvar. 18-ától márcz. 16-ig az udvarhoz tartozó hölgyek vagy csipkékkel diszitett fekete selyem ruhában, drágaköves ékszerekkel vagy szürke, esetleg fehér ruhában, fekete csipkékkel jelennek meg. A tábornokok, törzs- és főtisztek balkaron gyászfátyolt viselnek, a val. belső titkos tanácsosok, kamarások fekete sima szövetből készült ruhákban s aranyozott karddal, az államhivatalnokok a balkaron viselt gyászfátyollal jelennek meg. Az udvari gyász márczius 16-án véget ér.

Emléket Orbán Balázsnak. Az Orbán Balázs Székely-Kereszturon felállitandó szobra javára alulirotthoz a következő kegyes adományok folytak be: Biró Mihály r. kath. lelkész F.-Tömösről 1 kor. Recsenyédi unitárius ekklézsia 3 kor. Muzsnai Károly lelkész gyüjtése Sz.-Czegőn: Muzsnai K. 1 kor., Kiss Géza 50 fil, Biró György 10 fil., Veres Gy. 20 fil., Többektől 50 fil., összesen 2 kor. 30 fil., Vári Elek tanuló gyüjtése 2 kor. 36 fil., Gálfalvi János tanuló gyüjtése 40 fil. A székelykereszturi népünnepélyről utólagosan 23 kor. 30 fil., Jancsó Ernő esperes-plébános Piskiről 2 kor., Nagy István ev. ref. lelkész gyüjtőivén Harasztosról: Kőszegi Samu 1 kor., Loémethi Gerő 50 fil., özv. Bartha Gergelyné 1 kor., Nagy István 50 fil. összesen 3 kor., A fenyédi plebánia 2 kor., Péter Lajos r. kath. lelkész Csik-Delne 1 kor., Geréb Sándor unit. lelkész A.-Boldogasszonyfalváról Orbán B emléke eladásából 4 kor. 50 fil., saját adománya 50 fil., összesen 5 kor. Takarékpénztári kamatokból 256 kor. 20 fil. Összesen 301 kor. 56 fil. Ehez adva az eddigi gyüjtés összegét 2156 kor. 72 fil. a szobor alap tesz 2458 kor. 28 fil. Fogadják a nemes szivü adakozók hazafias adományaikért a szoborbizottság meleg köszönetét. Sz.-Keresztur, 1899. jan. 25. *Barabás* Lajos biz. pénzt.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Sz. M. Derzs. Kivánságának eleget tesz a kiadóhivatal.

F. K. K. Hogy meddig lehet egy fiatal embernek hinni? Este tiz óráig.

H. J O. Az álmok magyarázatával nem foglalkozunk. De egy szerencsés véletlen abba a helyzetbe hoz minket, hogy felelhetünk az ön kérdésére. Most nem rég jelent meg Zilahy Ágnes „Álmos könyve", a mely szerint epret enni örömet jelent. Most már uraságod tudja, hogy mihez tartsa magát. Alászolgája.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúzná., tagszaggatásnál és meghülésesknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Linument elnevezés alatt nem titkos szer, hanem **igazi népszerü háziszer**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Beváslás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget **„Horgony"** védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint **nem vá**lodit utasitsa vissza.

RICHTER F. A. D. és TSA., csász. és kir. udvari szállitók. RUDOLSTADT (Thüringia).

59—1899. szám.
főisp.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott kereszturi szolgabirói járásban a járási irnoki állás lemondás folytán megüresedvén, arra az 1886 XXI. t.-cz. 57. §. 9. pontjában körvonalozott jogomnál fogva ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy az 1883. I. t.-cz. 19. §-ának szemelőtt tartásával felszerelt kérvényüket hozzám jövő **február hó 10-ig** nyujtsák be. Ezen állás javadalmazása áll: 440 frt fizetés, 50 frt lakbér és 50 frt lakbérpótlékból.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. január 26.

Gróf Haller János,
főispán.

Gyorshatásu gyógyszer.

Dr. WAGNER VILMOS
gyógyszerész

Sósborszesze

mint kitünő gyógyhatásu gyógyszer,
minden eddig forgalomban levőket
felülmulja, s különösen

csuzos, hülős, idegbajos
stb. bántalmak ellen **nagyon ajánlható,**

Egy üveg ára 40 kr.

Kapható: **Baróthon**: Daniel Ferencz urnál. **Beszterczén**: Nussbächer Károly, Schuster K., Schmidt Albert, Schuller János, Daday A., Kabdebó F. keresk. uraknál. **Brassóban**: Oberth H. gyógysz. urnál. **Csik-Szeredában**: Nagy Gyula urnál **Deésen**: Nik Ferencz urnál. **Dorna-Wátrán**: Fritsch Nándor gyógysz. és Klaus Károly keresk. uraknál. **Gyergyó-Ditróban**: Veress Sándor urnál. **Maros-Dédán**: Czáich Gyula gyógysz. urnál. **Maros-Vásárhelytt**. Kauppe ét Eckwert uraknál. **Medgyesen**: Schuller Frigyes és Buresch János keresk. uraknál. **Nagy-Enyeden**: Papp János gyógysz. urnál. **Nagy-Szebenben**: Jikeli gyógysz. urnál és Fusch Lajos, Wagner József, Homm Frigyes keresk. uraknál. **Szász-Régenben**: Fronius Károly keresk., Czoppelt és Wermescher gyógysz. uraknál. **Szász-Sebesen**: Baumann József és Gross János keresk. uraknál. **Székely-Udvarhelytt**: Bagó Gyula, Farczády Károly, Gál János, Gergely János, Máthé János, Steinburg Ottó keresk. uraknál. **Székely-Kereszturtt**: Gergely János urnál. **Szelistyén**: Banciu gyógysz. urnál. **Szt.-Ágothán**: Lang Mihály keresk. urnál. **Topánfalván**: Binder gyógysz. urnál. **Topliczán** Pánczél Sándor gyógysz. urnal.

A sósborszeszek királya.

M. kir. államvasútak.

Téli menetrend.

Érvényes 1898. október 1-ától.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.				V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300		*ind.* Székely-Udvarhely	*érk.*	159			620
731			316		Bikafalva		140			601
743			329		Bögöz		127			547
807			354		N.-Galambfalva		110			530
823			411		Bethfalva		1241			501
831			421		Székely-keresztur		1232			453
848			438		Ujszékely		1203			429
902			454	*érk.*	Héjjasfalva	*ind.*	1148			414
209			1025		Brassó			209	800	
921			504	*ind.*	Héjjasfalva	*érk.*		1112	403	
951	553	1140	532		Segesvár			1051	340	
	654	101		*érk.*	K.-Kapus	*ind.*		945	213	
		419			N.-Szeben					
	656	125		*ind.*	K.-Kapus	*érk.*		943	158	
	849	433		*érk.*	Kocsárd	*ind.*		752	1054	
		1030			M.-Vásárhely			1030	115	
	854	443		*nd.*	Kocsárd	*érk.*		750	1042	
	1046	645			Kolozsvár			555	833	
	231	1117			Nagy-Várad			211	342	
	750	620		*érk.*	Budapest	*ind.*		915	830	

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 6^{00} órától reggeli 5^{59} perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.

Utánnyomat nem dijaztatik.